

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123250415
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6123250415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudkyň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Poprade, Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom v D., E. F. XX, zastúpenému advokátkou JUDr. Ľudmilou Raffáčovou, so sídlom v Košiciach, Nerudova 6, o zaplatenie 5.316,69 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 19. októbra 2023 č. k. 24Csp/33/2023-167 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zo dňa 19. októbra 2023 č.k. 24Csp/33/2023-167 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.316,69 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne s tvrdením, že žalovaný nezaplatil riadne a včas cenu za dodávku elektriny dodanú do odberného miesta žalovaného a následne vyúčtovanú vyúčtovacou faktúrou v súlade so zmluvou o združenej dodávke elektriny uzavretou medzi žalobcom a žalovaným. Výrokom II. rozsudku súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Pri rozhodovaní súd vychádzal zo zistenia, že žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako odberateľ uzatvorili dňa 25.6.2020 zmluvu o združenej dodávke elektriny pre odberateľov kategórie Domácnosť č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zabezpečiť pre žalovaného dodávku elektriny na odberné miesto v G., H. XX, a žalovaný sa zaviazal uhradiť za dodávku elektriny príslušnú cenu. Súd mal zo Záznamu o servisnej kontrole preukázané, že v priebehu trvania záväzkového vzťahu dňa 8.12.2021, v druhom rozúčtovacom období od 19.5.2021 do 31.5.2022, žalobca prostredníctvom prevádzkovateľa distribučnej sústavy realizoval na danom odbernom mieste výmenu elektromera demontážou pôvodného a montážou nového. Súd považoval za nesporné, že žalobca dňa 9.6.2022 vyhotovil vyúčtovaciu faktúru č. 8485461761, ktorou za dodávku elektriny za rozúčtovacie obdobie od 19.5.2021 do 31.5.2022 žalovanému vyúčtoval cenu 6.082,69 €, od ktorej odpočítal žalovaným zaplatené preddavkové platby vo výške 694 €, a žalovanému vyúčtoval nedoplatok vo výške 5.388,69 €. Súd zistil, že žalovaný bezprostredne po doručení vyúčtovacej faktúry listom zo dňa 22.6.2022 vyúčtovanie reklamoval, na čo žalobca reagoval oznámením o vybavení reklamácie zo dňa 20.7.2022, v ktorom žalovanému oznámil, že reklamáciu vyhodnotil ako neoprávnenú poukazujúc na správnosť fakturačných dát a stav 52239 kWh zaznamenaný pri demontáži elektromera. Súd ďalej zistil, že aj

ďalšie reklamácie žalovaného zo dňa 21.9.2022 a zo dňa 29.11.2022 boli vyhodnotené žalobcom ako neoprávnené, o čom svedčia jeho oznámenia zo dňa 27.10.2022 a zo dňa 3.1.2023 adresované žalovanému. Keďže žalovaný spochybnil správnosť údajov o spotrebe, z ktorých vychádzal žalobca pri vyúčtovaní ceny za spotrebovanú elektrickú energiu, súd prvej inštancie rozsah spotrebovanej elektrickej energie považoval za spornú otázku.

3. Súd vec právne posúdil podľa § 17 ods. 1, § 40 ods. 2 a 8 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, v znení účinnom do 30.9.2022 (ďalej len „zákon o energetike“) a žalobu zamietol ako nedôvodnú pre neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu.

4. Konštatoval, že zo zákona o energetike vyplýva povinnosť dodávateľa elektrickej energie zabezpečiť objektivitu a transparentnosť údajov o spotrebe koncového odberateľa elektriny, a to formou merania prostredníctvom určených meradiel - elektromerov, ktorých odpočet prebieha v ustanovených časových intervaloch tak, aby výsledky merania bolo možné použiť pre účely fakturácie, pričom dôkazné bremeno na preukázanie výšky spotreby elektriny zaťažovalo žalobcu ako dodávateľa. Uzavrel, že ak žalobca tvrdil, že pri vyúčtovaní spotreby za dané rozúčtovacie obdobie použil údaj 52239 kWh zistený fyzickým odpočtom ku dňu 8.12.2021, t.j. v deň, kedy bola realizovaná demontáž pôvodného a montáž nového elektromera a ako dôkaz o tomto skutkovom tvrdení predložil fotografickú snímku elektromera typu ET 426 L712132, číslo XXXXXXX, samotný tento dôkaz na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku nepostačuje, lebo žalobca nepreukázal splnenie zákonom stanovených povinností žalobcom, ktorých zmyslom je zabezpečenie objektivity nameraných dát a transparentnosti postupu žalobcu vo vzťahu k žalovanému ako odberateľovi. Dospel k záveru, že žalobca síce tvrdil, ale v spore ničím nepreukázal ním tvrdené splnenie povinností uložených mu § 40 ods. 8 zákona o energetike, a to: písomne informovať žalovaného ako odberateľa elektriny o termíne plánovanej výmeny určeného meradla aspoň 15 dní vopred, pri výmene elektromera informovať žalovaného o stave odobratého množstva elektriny (do 8.12.2021), o stave určeného meradla pred výmenou a stave nového určeného meradla po výmene, a nakoľko sa žalovaný nesporne výmeny určeného meradla fyzicky nezúčastnil, žalobca nepreukázal ani splnenie povinnosti po realizácii výmeny písomne informovať žalovaného o výmene, stave určeného meradla pred výmenou a stave nového určeného meradla po výmene a nepreukázal ani splnenie povinnosti uskladniť demontované určené meradlo minimálne po dobu 60 dní na účel umožnenia kontroly stavu určeného meradla zo strany žalovaného. Dôvodil, že ak žalobca na preukázanie splnenia povinnosti pred výmenou elektromera predložil Oznámenie o (plánovanej) výmene elektromera zo dňa 2.2.2021 a Urgenciu sprístupnenia elektromera zo dňa 19.2.2021, a na preukázanie splnenia povinnosti po realizácii výmeny elektromera síce tvrdil, že žalovanému po realizácii výmeny elektromera doručil záznam o servisnej kontrole zo dňa 8.12.2021 spolu s fotodokumentáciou aktuálneho stavu elektromera, žalobca ale nepredložil žiadne dôkazy svedčiace o doručení týchto dokumentov žalovanému. Konštatoval, že žalovanému mala byť doručená aj písomná informácia o výmene, o stave určeného meradla pred výmenou a stave nového určeného meradla po výmene, a to v takej lehote, aby bolo žalovanému umožnené realizovať jeho právo skontrolovať stav meradla na demontovanom meradle, ktorý mal byť žalobcom uskladnený minimálne po dobu 60 dní po realizácii výmeny, pričom tieto informačné povinnosti mal žalobca splniť ešte v roku 2021, resp. najneskôr do 8.2.2022, t.j. v lehote 60 dní od výmeny elektromera, a žalobca až v priebehu konania žalobca síce tvrdil, že si informačnú povinnosť splnil listom zo dňa 17.12.2021, ktorého prílohou bol aj záznam o servisnom výkone, avšak ani list a ani dôkaz o jeho doručení žalobca v spore nepredložil. Dodal, že jediný dôkaz o doručení nejakej písomnosti do dispozičnej sféry žalovaného je rozpis zásielok Slovenskej pošty zo dňa 20.10.2022 a zo dňa 25.11.2022, ktorý sa ale týka oznámení žalobcu o vybavení reklamácie vyúčtovacej faktúry, a teda nemá žiadnu súvislosť so splnením povinností žalobcu podľa § 40 ods. 8 zákona o energetike. Vychádzajúc z obsahu vyúčtovacej faktúry č. 8485461761 zo dňa 9.6.2022, ktorou bola žalovanému vykázaná spotreba 40.280 kWh a vyúčtovaná cena za dodávku elektriny za rozúčtovacie obdobie od 19.5.2021 do 31.5.2022, ako aj z vyúčtovacej faktúry č. 8456186810 zo dňa 25.5.2021 za predchádzajúce zúčtovacie obdobie, ktorou bola žalovanému vykázaná spotreba elektriny v rozsahu 3.479 kWh a vyúčtovaná cena za dodávku elektriny za rozúčtovacie obdobie od 30.7.2020 do 18.5.2021 vo výške 583,63 €, súd prvej inštancie konštatoval diametrálny rozdiel v spotrebe a cene, a to s prihliadnutím aj na skutočnosť, že predchádzajúce zúčtovacie obdobie bolo kratšie o tri mesiace než to, ktoré je predmetom tohto konania. Z uvedeného súd vyvodil, že uvedené skutočnosti vážnym spôsobom spochybňujú objektivitu údajov o spotrebe, na základe ktorých žalobca vykonal vyúčtovanie. V závere súd poukázal na skutočnosť, že žalobca vo vyúčtovacej faktúre za predchádzajúce obdobie stanovil preddavkové platby za rozhodné obdobie spolu vo výške 694 €, ktoré žalovaný nesporne aj zaplatil.

Žalovaným zaplatená suma zodpovedá celkovej spotrebe cca 4.596 kWh, čo znamená, že žalovaný zaplatením sumy 694 € plnil žalobcovi viac, než bola jeho skutočná spotreba za predchádzajúce vyúčtovacie obdobie, t.j. 4.639 kWh pri priemernej spotrebe za 1 mesiac 386,55 kWh, a zároveň zaplatil viac, než bola referenčná spotreba, t.j. spotreba referenčného koncového odberateľa s rovnakým alebo podobným charakterom odberu či druhom tarify, t.j. 2.404 kWh.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby vo veci sám rozhodol tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení a žalobe vyhovie.

6.1. Žalobca namietol správnosť záveru súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal doručenie jednotlivých listín žalovanému, a to doručenie Oznamenia o (plánovanej) výmene elektromera zo dňa 2.2.2021, Urgencie sprístupnenia elektromera zo dňa 19.2.2021, Záznamu o servisnej kontrole zo dňa 8.12.2021 spolu s fotodokumentáciou aktuálneho stavu elektromera, Informácie o výmene elektromera zo dňa 17.12.2021. Tvrdil pritom, že žalobca nedisponuje potvrdeniami o odoslaní, resp. doručení jednotlivých listín, uvedený skutkový stav nevznikol zavinením žalobcu a žalobca ho nemohol ani žiadnym spôsobom ovplyvniť, lebo týmto disponuje spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s., so sídlom v Košiciach, Mlynská 31, ktorá vyššie uvedené listiny odosiela žalovanému. Zdôraznil, že neunesol dôkazné bremeno opomenutím konania tretej osoby, a to spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s.. Tvrdiac, že spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s. informáciu o odoslaní/prevzatí neposkytuje tretím osobám, a ani žalobcovi ako dodávateľovi elektriny, žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle edičnej povinnosti podľa § 189 CSP vyzval Východoslovenskú distribučnú, a.s. na predloženie potvrdení o odoslaní vyššie uvedených dokumentov. Prípustnosť novôt v odvolacom konaní žalobca zdôvodnil poukazom na § 366 písm. d) CSP. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnych skutkových zisteniach a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu označil odvolanie žalobcu za nedôvodné. Podľa názoru žalovaného z odvolania je zrejma jedine nespokojnosť žalobcu s rozhodnutím súdu ako takým. Tá však nesvedčí ani jednému z možných odvolacích dôvodov a nemôže byť dôvodom na podanie odvolania. Majúc za to, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, žiadnou z väd uvedených v § 365 CSP rozsudok a ani konanie, ktoré mu predchádzalo, netrpí, žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

7.1. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nemohol na základe vykonaných dôkazov dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože skutkové zistenia uvedené v odôvodnení rozsudku tvoria súvislú a logickú štruktúru faktov, z ktorých je každý jeden opretý o vykonané dôkazy. Podčiarkol, že odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363 CSP), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné identifikovať, v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) žalobca vidí naplnenie odvolacieho dôvodu, lebo súd je viazaný použitými odvolacími dôvodmi, vrátane odvolateľom použitej odvolacej argumentácie, t.j. konkrétne pochybenia vytýkané súdu prvej inštancie v rámci odvolacieho dôvodu, a tvrdil, že pochybenie prvoinštančného súdu v odvolaní nie je žalobcom definované a ani inak vymedzené. Zdôraznil, že žalobca v odvolaní ani neuviedol, ktoré skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov sú nesprávne a ako konkrétne súd prvej inštancie pochybil pri ich hodnotení.

7.2. Tvrdiac, že žalobca vôbec neodôvodnil odvolací dôvod spočívajúci v tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, žalovaný sa k tomuto dôvodu nevyjadril.

7.3. K odvolaciemu dôvodu, že skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, žalovaný akcentoval, že ak žalobca tento odvolací dôvod vymedzil tvrdením, že spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s. informáciu o odoslaní/prevzatí neposkytuje

tretím osobám, ktorou je aj žalobca ako dodávateľ elektriny a navrhol, aby odvolací súd v zmysle edičnej povinnosti podľa § 189 CSP vyzval spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s. na predloženie potvrdení o odoslaní vyššie uvedených dokumentov, žalobca mohol kedykoľvek po začatí konania požiadať súd o vyžiadanie dôkazov o doručení od Východoslovenskej distribučnej a.s., žalobca počas celého prvoinštančného konania nebol ničím obmedzovaný a nič mu nebránilo v tom, aby takýto dôkaz do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania označil a navrhol vykonať, pričom žalobca v odvolaní ani netvrdil a ani neuvádzal prekážky, pre ktoré nemohol bez svojej viny označiť vykonanie tohto dôkazu. Žalovaný v tejto súvislosti odkázal na predbežné posúdenie sporu na pojednávaní dňa 19.9.2023, v rámci ktorého súd konštatoval, že žalobca nepreukázal plnenie povinností podľa § 40 ods. 10 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike, keďže k oznámeniu o výmene elektromera listom zo dňa 2.2.2021, resp. k urgencii sprístupnenia elektromera zo dňa 19.2.2021, nepredložil žiadne dôkazy o doručení týchto oznámení, a zdôraznil, že právny zástupca žalobcu si prevzal zápisnicu o pojednávaní zo dňa 19.9.2023 dňa 26.9.2023, od 26.9.2023, kedy bolo žalobcovi známe predbežné právne posúdenie sporu prvoinštančným súdom, bol žalobca nečinný a žiadne dokazovanie na uvedenú okolnosť nenavrhol a v podanom odvolaní nepreukázal, že sa tak stalo bez jeho viny. Na podporu argumentácie žalovaný poukázal na charakter novôt, ktoré sú v odvolacom konaní ponímané ako reštriktívna výnimka z pravidla, že v konaní pred súdom druhej inštancie nie sú prípustné prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Dodal, že prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s § 366 písm. d) CSP, z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez svojej viny.

8. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného zopakoval, že uvedený skutkový stav nevznikol jeho zavinením a žalobca ho nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Znovu podčiarkol, že nedisponoval potvrdeniami o odoslaní, resp. o doručení jednotlivých listín, nakoľko nimi disponuje spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s., ktorá predmetné listiny odosiela žalovanému, k listinám sa žalobca bez svojho zapríčinenia nemohol dostať, pričom spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s. sa vyjadrila, že podklady, ktoré potvrdzujú zaslanie dokladov odberateľovi, sprístupní až na základe výzvy súdu. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že ním navrhované novoty v konaní sú v celom rozsahu prípustné. Pre prípad, ak sa odvolací súd s uvedenou argumentáciou žalobcu nestotožní, žalobca vyjadril názor, že sa nejedná o novoty, lebo na skutočnosti týkajúce sa doručovania listín prostredníctvom spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s. žalobca poukazoval už v konaní na súde prvej inštancie a vyjadrenie zo strany uvedenej spoločnosti bolo žalobcovi poskytnuté až po uplynutí lehoty, preto ho nebolo možné predložiť včas.

9. Žalovaný v duplike na repliku žalobcu opätovne podčiarkol, že žalobca vedel, že žalovaný opakovane namietal nedoručenie upovedomenia o výmene elektromera, pričom skutočnosť, že nebol vyzvaný o výmene elektromera, žalovaný u žalobcu namietal tri krát pred podaním žaloby, žalobca na všetky reklamácie žalovaného reagoval oznámením o vybavení reklamácie zo dňa 20.7.2022, dňa 27.10.2022 a dňa 3.1.2023, a následne aj po podaní žaloby žalovaný v rámci obrany znovu písomne namietal, že o výmene elektromera nebol informovaný ani pred výmenou a ani dodatočne. V čase výmeny elektromera bol žalovaný hospitalizovaný v nemocnici. Opätovne poukázal i na konštatovanie súdu v predbežnom posúdení sporu, že žalobca nepreukázal splnenie povinností podľa § 40 zákona o energetike, ako i fakt, že žalobca nenavrhol vyžiadanie potvrdení o doručení oznámenia o výmene elektromera, zostal nečinný a žiadne dokazovanie na uvedenú okolnosť nenavrhol ani potom ako si právny zástupca žalobcu prevzal zápisnicu o pojednávaní zo dňa 19.9.2023 dňa 26.9.2023, hoci bolo žalobcovi známe predbežné právne posúdenie sporu prvoinštančným súdom, a žalobca ani v podanom odvolaní neuviedol, z akého dôvodu, prekážok a z akých príčin počas konania na súde prvej inštancie nežiadal o vykonanie tohto dôkazu a nepreukázal, že sa tak stalo bez jeho viny. Podľa názoru žalovaného je neurčité tvrdenie žalobcu, že sa nejedná o novotu z dôvodu, že žalobca poukazoval na „na skutočnosti týkajúce sa doručovania listín prostredníctvom spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s., sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, už v konaní na súde prvej inštancie“ a že „vyjadrenie zo strany uvedenej spoločnosti bolo žalobcovi poskytnuté až po uplynutí lehoty, preto ho nebolo možné predložiť včas.“ Podčiarkol, že novotou v odvolacom konaní je návrh žalobcu na vyžiadanie dôkazu o doručovaní oznámenia o výmene elektromera žalovanému od Východoslovenskej distribučnej, a.s., o ktorej sa zmienil žalobca po prvý krát až v podanom odvolaní, pričom nijako nezodôvodnil, aké objektívne príčiny bránili žalobcovi navrhnúť vykonanie dôkazu v priebehu prvoinštančného konania. Dodal, že súd sa neriadí vyšetrovacím princípom, vykonáva len dôkazy, ktoré sporové strany navrhnú alebo označia a nevyzýva ani nenabáda

sporovú stranu, aby sa snažila uniesť dôkazné bremeno a žalobca vôbec neuviedol, v ktorom podaní žiadal súd prvej inštancie o vykonanie dôkazu o doručení oznámenia o výmene elektromera žalovanému od VSD a.s..

10. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 21.3.2024 k duplike žalovaného zotrval na svojich vyjadreniach a tvrdení, že navrhol súdu uložiť edičnú povinnosť Východoslovenskej distribučnej, a.s., ktorá sa vyjadrila, že podklady, ktoré potvrdzujú zaslanie dokladov odberateľovi, sprístupní až na základe výzvy súdu. Poukázal na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie vo vyjadrení zo dňa 2.10.2023 uviedol, že predmetnými informáciami, ktoré súd žiada, nedisponuje žalobca, ale spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s., že žalobca požiadal uvedenú spoločnosť o poskytnutie ďalších informácií týkajúcich sa dôvodu výmeny elektromera a skutočnosti, či bol urobený odpočet spotreby elektriny pred vystavením spornej vyúčtovacej faktúry a v prípade, že mu budú poskytnuté predmetné informácie, budú predložené súdu a ak súd nebude mať za dostatočne preukázané tvrdenia žalobcu, uložil v zmysle § 189 CSP edičnú povinnosť spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s. za účelom poskytnutia potrebných informácií.

11. Žalovaný v podaní zo dňa 15.4.2024 zotrval na svojej obrane i argumente, že podstatou odvolania a odvolacieho konania je novota, ktorú žalobca vymedzil tak, že nedisponuje potvrdeniami o odoslaní, resp. doručení jednotlivých listín, nakoľko nimi disponuje spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s., ktorá vyššie uvedené listiny odosiela žalovanému a uvedené informácie neposkytuje tretím osobám, ktorou je aj žalobca. Akcentoval, že vo vyjadrení zo dňa 2.10.2023, v ktorom žalobca uviedol, že predmetnými informáciami, ktoré súd žiada, nedisponuje žalobca, ale spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s., ktorú žalobca o informácie požiadal, išlo o informácie týkajúce sa dôvodu výmeny elektromera a skutočnosti, či bol urobený odpočet spotreby elektriny pred vystavením spornej faktúry, t.j. o splnenie výzvy súdu zo dňa 25.9.2023, v ktorej výzve súd prvej inštancie od žalobcu nepožadoval povinnosť predložiť dôkaz o doručení oznámenia o výmene elektromera ani oznámenia o vykonaní servisného zásahu. Znovu zdôraznil, že žalobca dokazovanie na doručenie oznámenia o výmene elektromera a oznámenia o vykonaní servisného výkonu po celú dobu vedenia prvoinštančného konania nenavrhol. Podľa názoru žalovaného žalobca zavádza odvolací súd a žiada zohľadniť novotu v odvolacom konaní, ktorá bola zapríčinená opomenutím konania tretej osoby, hoci na okolnosti, ktoré mala tretia osoba opomenúť, žalobca nenavrhol vykonať žiadne dôkazy a on sám od tretej osoby žiadne dôkazy v tomto smere nežiadal. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj na predchádzajúce vyjadrenia, žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP, z hľadiska žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov, vrátane ich obsahového vymedzenia, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

13. Skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v podanom odvolaní a nasledovných vyjadreniach, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, lebo nie sú spôsobilé spochybniť správnosť skutkových záverov (skutkových zistení) ani právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a neumožňujú prijať rozhodnutie v danom spore v prospech žalobcu ako odvolateľa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa posúdenia odvolacieho súdu spĺňa zákonné požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP a nemožno ho považovať za nepreskúmateľné a arbitrárne alebo porušujúce právo žalovanej na spravodlivý proces. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku žalobcu, než ako rozhodol súd prvej inštancie, ktorý stranám sporu vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali všetky svoje procesné práva.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje. Odvolací súd konštatuje, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, považuje za vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP). V súlade s § 387

ods. 2 CSP v intenciách odvolaním vymedzeného zamerania odvolacieho prieskumu sa plne stotožňuje aj so správnym, presvedčivým a zákonu zodpovedajúcim odôvodnením napadnutého rozsudku, a so zreteľom na to, že: a) odôvodnenie a rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvoria jeden celok, a preto nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie isté závery napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožňuje, b) odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie námietky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie o danom opravnom prostriedku, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o opravnom prostriedku preskúmavalo (por. napr. IV. ÚS 350/2009, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011, II. ÚS 127/07), odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 druhá veta CSP na zdôraznenie správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

16. V posudzovanej veci žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že v odvolaní žalobcom formálne označený a citovaný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na to, že v danom prípade došlo k mylnej aplikácii právnych predpisov na zistený skutkový stav, t.j. že by súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval síce správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval a z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu. Preto podľa posúdenia odvolacieho súdu nebol tento odvolací dôvod odvolateľom materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnený.

18. Žalobca procesne účinne uplatnil odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. f) a g) CSP.

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne. Musí ísť o také skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, a to vzhľadom na to, že súd buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, a to z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP.

20. Podľa § 366 ods. 1 písm. g) CSP, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

20.1. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

20.2. V sporovom konaní sa považuje predovšetkým súd prvej inštancie za súd, ktorý zisťuje skutkový stav, čo vyplýva aj z Civilného sporového poriadku. Zákon totiž pripúšťa skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vydané v prvoinštančnom konaní iba v obmedzenom rozsahu. Strana v zásade nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť ale neurobila tak v základnom konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto dôkazy a skutočnosti nemôže (nesmie) vziať do úvahy ani odvolací súd a tento prístup je základom neúplného apelačného systému, ktorým je ovládané odvolacie konanie. Strana sporu má možnosť použiť prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie len vtedy, ak ich bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. Podľa obsahu odvolania predmetom odvolacieho prieskumu bolo posúdenie správnosti záveru súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom na tvrdenie o splnení zákonom uložených povinností a doručenia označených listín žalovanému a či sa návrh žalobcu na doplnenie dokazovania uvedený v odvolaní má považovať za novotu v zmysle § 366 písm. d) CSP.

22. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní správne vychádzal z medzi stranami nespornej skutočnosti, že: a) žalovaný ako odberateľ na základe Zmluvy o združenej dodávke elektriny XXXXXXXXXX pre odberateľov kategórie Domácnosť (ďalej len „Zmluva“), ktorú uzavrel dňa 25.6.2020 so žalobcom ako dodávateľom, v období od 19.5.2021 do 31.5.2022 odoberal elektrinu na odbernom mieste v G., H. XX, b) za uvedené obdobie bola žalovanému vyúčtovaná celková cena dodávky elektriny 6.082,69 €, ktorá po odčítaní žalovaným zaplatených preddavkových platieb predstavovala nedoplatok žalovaného v sume 5.388,69 €, c) v priebehu fakturačného obdobia dňa 8.12.2021, došlo bez prítomnosti žalovaného odberateľa k výmene elektromera demontážou pôvodného a montážou nového, v rámci ktorého bola aj odpočítaná spotreba elektriny z pôvodného elektromera a zahrnutá do fakturačného obdobia, d) žalovaný pred začatím konania viackrát reklamoval a aj v priebehu súdneho konania namietal výšku žalobcom vyúčtovanej sumy nedoplatku v spornej vyúčtovacej faktúre, rozsah odberu elektriny na predmetnom odbernom mieste, ako aj skutočnosť, že žalovanému výmena elektromera (uskutočnená dňa 8.12.2021) nebola vopred oznámená a ani po výmene elektromera žalovanému neboli doručené žiadne dokumenty preukazujúce výmenu elektromera, jeho stav pred výmenou a stav nového elektromera po výmene. So zreteľom na zistenie, že k výmene elektromera došlo bez prítomnosti žalovaného odberateľa správne súd prvej inštancie postupoval, ak skúmal splnenie povinností žalobcu súvisiace s doručovaním oznámení pred a po plánovanej výmene elektromera, ktoré majú zabezpečiť objektivnosť a transparentnosť údajov o spotrebe odberateľa elektriny, ktoré žalobcovi v tejto súvislosti (výmenou meradla) ukladá § 40 ods. 8 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, v znení účinnom do 30.9.2022, podľa ktorého: „Prevádzkovateľ prenosovej sústavy a prevádzkovateľ distribučnej sústavy je povinný písomne informovať odberateľa elektriny o termíne plánovanej výmeny určeného meradla aspoň 15 dní vopred; to neplatí, ak odberateľ elektriny súhlasí s neskorším oznámením termínu plánovanej výmeny určeného meradla; pri neplánovanej výmene určeného meradla bezodkladne oznámi odberateľovi elektriny termín výmeny určeného meradla. Prevádzkovateľ prenosovej sústavy alebo prevádzkovateľ distribučnej sústavy pri výmene určeného meradla je povinný informovať odberateľa elektriny o stave odobratého množstva elektriny a zároveň je povinný oznámiť stav určeného meradla pred výmenou a stav nového určeného meradla po výmene. Ak sa odberateľ elektriny nezúčastní výmeny určeného meradla, je prevádzkovateľ sústavy povinný písomne informovať odberateľa elektriny o výmene, stave určeného meradla pred výmenou a stave nového určeného meradla po výmene a uskladniť demontované určené meradlo minimálne po dobu 60 dní na účel umožnenia kontroly stavu určeného meradla zo strany odberateľa elektriny. Pri každej výmene určeného meradla je prevádzkovateľ prenosovej sústavy a prevádzkovateľ distribučnej sústavy povinný poskytnúť odberateľovi elektriny písomne alebo elektronicky informáciu o jednotlivých funkciách inštalovaného meradla a o spôsoboch odčítania meraných hodnôt, ktoré mu umožnia kontrolovať spotrebu elektriny; informáciu môže prevádzkovateľ prenosovej sústavy a prevádzkovateľ distribučnej sústavy poskytnúť aj odkazom na svoje webové sídlo, ak je tam táto informácia zverejnená.“

23. Z odôvodnenia rozsudku plynie, že súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca splnenie svojich povinností nepreukázal, keďže súdu nepredložil dôkaz o doručení jednotlivých oznámení a vážnym spôsobom tým spochybnil objektivitu údajov o spotrebe, na základe ktorých žalobca vykonal vyúčtovanie.

24. Žalobcovi sa správnosť tohto záveru súdu v odvolaní nepodarilo spochybníť odvolacou námietkou založenou bez ďalšieho iba na tvrdení, že nedisponuje dôkazmi (potvrdeniami) o odoslaní/doručení Oznámenia o (plánovanej) výmene elektromera zo dňa 2.2.2021, Urgencie sprístupnenia elektromera zo dňa 19.2.2021, Záznamu o servisnej kontrole zo dňa 8.12.2021 spolu s fotodokumentáciou aktuálneho stavu elektromera, Informácie o výmene elektromera zo dňa 17.12.2021, nakoľko tieto listiny odosielala spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s., (ďalej aj „VD, a.s.“), ktorá informáciu o ich odoslaní/doručení neposkytuje tretím osobám, a ani žalobcovi, ktorý vzhľadom na uvedené vo svojom odvolaní navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 189 CSP vyzval spoločnosť VD, a.s. na predloženie týchto potvrdení, a ak prípustnosť tejto novoty žalobca zdôvodnil poukazom na ustanovenie § 366 písm. d) CSP.

25. Podľa § 366 písm. d) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

26. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní za podmienok uvedených v § 366 CSP.

27. Konceptia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa (ale aj protistrany) použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutkových tvrdení a dôkazných návrhov (novoty, nóva) je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok: a) ktoré sa týkajú procesných podmienok, b) ktoré sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) ktorými má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo d) ktoré odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo na uvedenie prípadných novôt je (bude) podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov.

28. V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné uplatniť v odvolacom konaní. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nebalosti.

29. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že strany sporu mali v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a boli opakovane súdom poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.7.2023 (ešte pred prvým pojednávaním) uviedol, že žalovanému bolo riadne zaslané Oznámenie o výmene elektromera zo dňa 2.2.2021 s tým, že k výmene dôjde dňa 19.2.2021. Nakoľko dňa 19.2.2021 žalovaný neumožnil prístup k elektromeru, bola mu zaslaná Urgencia – sprístupnenie elektromera zo dňa 19.2.2021 ako aj Záznam o servisnom výkone zo dňa 8.12.2021 spolu s fotodokumentáciou. Na pojednávaní dňa 19.9.2023 súd v rámci predbežného právneho posúdenia veci uviedol, ktoré skutkové tvrdenia medzi stranami považuje za sporné, ktoré za nesporné a skonštatoval, že žalobca nepreukázal splnenie povinností podľa § 40 zákona o energetike, keďže nepredložil žiadne dôkazy o doručení Oznámenia o výmene elektromera zo dňa 2.2.2021, resp. Urgencie sprístupnenia elektromera zo dňa 19.2.2021. Nakoľko žalobca na pojednávaní dňa 19.9.2023 nebol prítomný, žalobcovi bola dňa 25.9.2023 doručená zápisnica z pojednávania, na základe ktorej sa žalobca oboznámil s predbežným právnym posúdením veci a z ktorého žalobcovi bolo zrejmé, že potvrdenia o odoslaní/doručení vyššie uvedených listín nie sú predložené a tým je spochybnené splnenie povinností zo strany žalobcu, ktoré ukladá zákon o energetike. Ďalšie pojednávanie vo veci sa konalo dňa 19.10.2023 a žalobca, ktorý mal povinnosť uplatniť prostriedky procesného útoku najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, nepredložil súdu potvrdenie o doručení Oznámenia o termíne plánovanej výmeny určeného meradla a Oznámenia o výmene a stave určeného meradla

pred výmenou a stave nového meradla po výmene (ďalej aj „Oznámenia“) žalovanému, nenavrhol ich vyžiadanie súdom od spoločnosti VD, a.s.. a ani neuviedol dôvod/y, ktoré mu v tom bránia.

30. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca tvrdil až vo svojom odvolaní, že potvrdeniami o odoslaní/doručení Oznámení disponuje spoločnosť VD, a.s., ktorá tretím osobám (ani žalobcovi) ich neposkytne a žiadal, aby odvolací súd v súlade s § 366 písm. d) CSP pripustil novotu a v zmysle edičnej povinnosti vyzval spoločnosť VD, a.s. na ich predloženie. V odvolacom konaní, a to vo vyjadrení zo dňa 21.3.2024, žalobca dodatočne uviedol, že nejde o novotu, lebo už v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca poukazoval na spoločnosť VD, a.s., ktorá disponuje potrebnými potvrdeniami a navrhol súdu uložiť spoločnosti VD, a.s. edičnú povinnosť. V tejto súvislosti žalobca odcitoval svoje vyjadrenie zo dňa 2.10.2023. Nakoľko z obsahu tohto vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že žalobca týmto vyjadrením odpovedal na výzvu súdu zo dňa 25.9.2023 na čl. 138 súdneho spisu, ktorou súd žiadal žalobcu o oznámenie dôvodu výmeny elektromera a o oznámenie, či bol urobený odpočet spotreby elektriny pred vystavením spornej vyúčtovacej faktúry a ak áno, kedy sa tak stalo, je nutné urobiť záver, že vo vyjadrení zo dňa 2.10.2023 žalobca nenavrhol vyžiadať od VD, a.s. predloženie potvrdení o doručení Oznámení. V tomto ohľade je odvolací súd v zhode so žalovaným v názore vo vyjadreniach k odvolaniu žalobcu, že v konaní pred súdom prvej inštancie (do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí) žalobca nežiadal, aby súd v zmysle § 189 CSP vyzval spoločnosť VD, a.s. na predloženie potvrdení o doručení Oznámení žalovanému. Taktiež žalobca neuviedol dôvody, ktoré mu v tom bránia. Až v odvolacom konaní (odvolaní) žalobca uplatnil uvedený prostriedok procesného útoku – návrh na vykonanie dôkazu. V danom prípade, podľa názoru odvolacieho súdu, kľúčovou otázkou pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo, či išlo o novotu „nezavinenuú“. Vychádzajúc z ustanovenia § 366 písm. d) CSP právo na uvedenie prípadných novôt je podmienené nezavinením doterajšieho (skoršieho) nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Žalobcovi nič nebránilo zabezpečiť si objektívny dôkaz o jeho tvrdeniach skôr, nie navrhnúť jeho vykonanie až v odvolacom konaní. Odvolací súd teda po posúdení ním uvádzaných skutočností dospel k záveru, že v prípade žalobcom navrhovaného dôkazu sa nejedná o novotu „nezavinenuú“. Podľa posúdenia odvolacieho súdu totiž nič nebránilo žalobcovi požiadať súd ešte v prvoinštančnom konaní o zabezpečenie a vykonanie relevantných listinných dôkazov (dôkazov o doručení Oznámení) a preukázať tak splnenie informačných povinností, ktoré mu pri výmene elektromera ukladá zákon o energetike, o to viac, ak to ešte pred začatím konania na súde a aj v priebehu konania žalovaný namietal a žalobcovi bolo známe predbežné právne posúdenie veci, v ktorom na to súd prvej inštancie poukázal.

31. V korelácii s uvedeným odvolací súd dospel k záveru, že v odvolacom konaní žalobcom uplatnený návrh na vykonanie dôkazu nespĺňa ani jednu z podmienok, ktoré stanovuje § 366 písm. d) CSP na to, aby ho bolo možné použiť ako novotu v odvolacom konaní, a preto nebolo možné ani vyhovieť návrhu žalobcu na vykonanie tohto dôkazu v odvolacom konaní. Iné skutočnosti žalobca v odvolaní nenamietal.

32. Súd prvej inštancie v danom prípade vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom a správnym spôsobom vo vzťahu k uplatnenému nároku, starostlivo prihliadajúc tiež na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty oboch sporových strán, dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, uplatnený nárok aj po právnej stránke súd správne kvalifikoval, relevantné hmotnoprávne normy správnym spôsobom interpretoval a zo zisteného skutkového stavu vyvodil zákonu zodpovedajúce závery o právach a povinnostiach sporových strán. Odvolací súd preto ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku ako aj v súvisiacom výroku o priznaní nároku žalovanému na náhradu trov konania proti žalobcovi podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

33. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, na základe čoho mu odvolací súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).